

РЕШЕНИЕ

№ 31666

гр. София, 29.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 06.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1847**
по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК

Образувано е по жалба на „Фин Инвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.В, ет.5, ап.17, срещу Решение № ПИ-30/ 01.02.2024 г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е потвърдено разпореждане с изх. № С240022-137-0000175/12.01.2024г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], с което е отказано погасяването по давност на публични задължения по ИД № 22140003357/2014 г.

В жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото жалбоподателя, чрез процесуалния си представител твърди, че оспореният акт за е незаконосъобразен. Излага подробни съображения в тази насока. Моли се оспореното решение и съответно потвърденото с него разпореждане да бъдат отменени. Не претендира разноски.

Ответникът – Директор на ТД на НАП – [населено място], чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Срещу „ФИН ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е образувано изпълнително дело №22140003357/2014 г. по описа на ТД на НАП С. за събиране на установени и изискуеми публични вземания. Изготвено е съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. №0002-000001/25.02.2014 г.

На 11.07.2014 г. по образуваното изпълнително дело и във връзка с обезпечаване на публичните задължения срещу „ФИН ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е издадено Постановление за налагане на

обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. №3357-000007/11.07.2014 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в СОСИЕТЕ ЖЕНЕРАЛ ЕКСПРЕСБАНК АД и ИНТЕРНЕТЪНЪЛ А. БАНК за сумата от 627 975,35 лв. към 11.07.2014 г.

На 25.11.2014 г. по образуваното изпълнително дело и във връзка с обезпечаване на публичните задължения срещу „ФИН ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки ЛШОМ/ с изх. №3357-000038/25.11.2014г., с което е наложен запор върху 4 бр. МПС, подробно описани в Постановлението, за сумата от 691 998 лв., към 25.11.2014 г.

Във връзка с издаденото постановление за налагане на обезпечителни мерки, до ОД на МВР отдел „Пътна полиция“ [населено място] е изпратено запорно съобщение с изх. №3357-000039/25.11.2014 г. Получен е отговор, съгласно които запорът върху МПС е наложен. На 26.11.2014 г. по образуваното изпълнително дело и във връзка с обезпечаване на публичните задължения срещу „ФИН ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. №3357-000040/26.11.2014, с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в АЛФАБАНК-КЛОН БЪЛГАРИЯ за сумата от 692 133,34 лв. към 26.11.2014 г. Във връзка с издаденото постановление за налагане на обезпечителни мерки, до банката е изпратено запорно съобщение с изх. №3357-000041/26.11.2014 г. Получено е потвърждение от банката.

След образуване на изпълнителното дело от публичният изпълнител е издадено Разпореждане за присъединяване изх. №С 160022-105-0007459/ 01.04.2016 г., с което към изпълнителното дело са присъединени задължения, по подавани от жалбоподателя декларации образец 6 за 30, ДОО, УПФ и справки-декларации по ЗДДС за периода от 2014 г.-2015 г.

На 24.11.2021 г. по образуваното изпълнително дело №[ЕГН]/2014 г. и във връзка с обезпечаване на публичните задължения срещу „ФИН ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. №С210022-022-0088518/24.11.2021 г., с което е наложена възбрана върху недвижим имот-гора с площ от 2 978 кв. м, находящ се в [населено място], к.к. Б., подробно описан в Постановлението, както и запор върху притежавани от лицето ценни книги, за сумата от 973 000,29 лв., към 24.11.2021 г. Във връзка с издаденото постановление за налагане на обезпечителни мерки на 24.11.2021 г. до Служба по вписванията С. е изпратено заявление за вписване на възбраната.

Съобщението за доброволно изпълнение, както и 3 бр. постановления за налагане на обезпечителни мерки с изх. №3357-000007/11.07.2014 г., с изх. №3357- 000038/25.11.2014 г. и изх. №С210022-022-0088518/24.11.2021, са връчени по електронен път на длъжника на 27.09.2023 г. с Писмо №С230022-178-0021525/27.09.2023г. По административната преписка няма данни същите да са обжалвани. На 03.05.2022 г. и на 04.10.2023 г. предвид изтекъл 10-годишен давностен срок по чл. 171, ал. 2 от ДОПК за част от задълженията е прекратено производството по изпълнителното дело с издадени разпореждания на публичния изпълнител. На 03.01.2024 г. в ТД на НАП С. е постъпило заявление с вх. №94-Е-2-04.01.2024г., с което се иска да бъдат погасени по давност публични задължения за корпоративен данък, ДДС и по декл. обр. 6 по изпълнителното дело.

След преглед и анализ на посочените задължения и законовите предпоставки за прилагане на давността, публичният изпълнител е издал Разпореждане с изх. №С240022-137-0000175/12.01.2024 г., с което е отказано прекратяването на производството по принудително

изпълнение за събирането на вземания, фигуриращи в изпълнително дело №22140003357/2014 г., представляващи публични задължения по подавани от лицето-жалбоподател декларации образец 6 за ДДФЛ, 30, ДОО и ДЗПО за период м.12/2012 г. - м.11/2013 г., справки-декларации по ЗДДС за период м.12/2012 г.- м. 10/2013 г. и годишна данъчна декларация по ЗКПО за 2012 г. в общ размер на 178 507,48 лв., изчислен към 12.01.2024 г., подробно описани в разпореждането. Мотивът за отказа е, че посочените задължения не отговарят на условията за погасяване по давност на основание чл. 171 от ДОПК, тъй като по изпълнителното дело са наложени обезпечителни мерки по ПНОМ с изх. №3357-000007/11.07.2014 г., ПНОМ с изх. №3357-000038/25.11.2014 г. и ПНОМ с изх. №С210022-022-0088518/24.11.2021 г., с които давността е спряна, с оглед на което давността за фигуриращите в изпълнителното дело задължения не е изтекла. Разпореждането е връчено на по електронен път на 12.01.2024 г.

Разпореждане с изх. №С240022-137-0000175/12.01.2024 г. е оспорен по административен ред, като Решение № ПИ-30/01.02.2024 г. на директора на ТД на НАП – [населено място] същото е оставено в сила.

В хода на съдебното производство от трето неучастващо в процеса лице са изискани и приети по делото писмени доказателства / л.81-309 от делото/

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Решение № ПИ-30/01.02.2024г. на директора на ТП на НАП – [населено място] е връчено по електронен път на 02.02.2024г., видно от представеното по делото удостоверение за връчване по електронен път/ л.13 от делото/. Жалбата е депозирана по пощата пред АССГ на 07.02.2024г., от надлежна страна, в законоустановения срок и при наличието на правен интерес, с оглед на което, съдът я намира за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директорът на ТД на НАП – [населено място], в рамките на законовите му правомощия по чл. 267 от ДОПК. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган е издадено и Разпореждане с изх. № С240022-137-0000175/12.01.2024, съгласно представените по делото доказателства.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

По настоящото дело не е налице спор по фактите. Спорът е правен и касае прилагането на погасителната давност по отношение на публичните държавни вземания, за които е бил постановен отказ за прекратяването на принудителното изпълнение за събирането им с Разпореждане с изх. № С240022-137-0000175/12.01.2024, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място]

Съгласно чл.171, ал.1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Ал.2 посочва, че с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността.

Разпоредбата на чл.172, ал.1, 2 и 3 от ДОПК посочва, че Давността спира: 1. когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година; 2. когато изпълнението на акта, с който е установено вземането, бъде спряно - за

срока на спирането; 3. когато е дадено разрешение за разсрочване или отсрочване на плащането - за срока на разсрочването или отсрочването; 4. когато актът, с който е определено задължението, се обжалва; 5. с налагането на обезпечителни мерки; 6. когато е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение. Давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. Ако актът за установяване бъде отменен, давността не се смята прекъсната. От прекъсването на давността започва да тече нова давност.

В конкретния случай публичните задължения на жалбоподателя са установени въз основа на:

1./ Подадена декларация по чл. 92 от ЗКПО за периода 01.01.2012 г. - 31.12.2012 г.;

2./ СД по ЗДДС за м. 12/2012 г., м.02/2013 г., м.03/2013 г., м.05/2013 г., м.07/2013 г., м.08/2013 г., м.09/2013 г. и м.10/2013 г.;

3./ Декларации образец 6 за ДДФЛ, 30, ДОО и УПФ за период м.12/2012 г., м. 01/2013 г., м. 02/2013 г., м. 03/2013 г., м. 04/2013 г., м. 05/2013 г., м. 06/2013 г., м. 07/2013 г., м. 08/2013 г., м. 09/2013 г., м. 10/2013 г. и м. 11/2013 г.

Видно от приложените по делото документи преди изтичането на 5 годишния давностен срок за задълженията давността е била спряна по смисъла на чл.171, ал.1, т.5 от ДОПК, с издаването на ПНОМ с изх. №3357-000007/11.07.2014г., ПНОМ с изх. №3357-000038/25.11.2014 г. и ПНОМ с изх. №3357-000040/26.11.2014г. От съдържанието на същите се установява, че на лицето са били наложени запови върху МПС, както и запови върху налични и постъпващи суми по всички банкови сметки по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление в посочените по-горе банки, както и са наложени възбрани върху недвижими имоти собственост на дружеството. По делото не са налични данни ПНОМ да са оспорени и отменени по надлежния ред.

Съгласно чл.202, ал.1 от ДОПК запови на налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, намиращи се в посочената търговска банка се счита за наложен от часа в деня на връчване на заповното съобщение на банката. Видно от приложените доказателства по преписката заповните съобщения са изпратени на търговските банки, посочени в ПНОМ, като запови е бил наложен върху сметките на жалбоподателя. Ирелевантно в конкретния случай е обстоятелството дали по сметката е имало наличност и авоари за обезпечаване на вземанията, както и дали ПНОМ е било връчено на задълженото лице.

Съгласно чл.201, ал.3 от ДОПК в случаите, когато запови се налага върху моторно превозно средство, съобщение за наложения запови се изпраща до органите на Министерството на вътрешните работи. Не се допуска промяна на регистрацията преди вдигането на запови. Видно от представените доказателства по делото заповите върху МПС по ПНОМ от 2014г. са били наложени, съгласно представените писма от КАТ – СДВР.

В тази връзка правилно решаващият орган е приел, че по отношение всички посочени по – горе публични задължения 5-годишният давностен срок е бил спрян преди изтичането му, на основание разпоредбата на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК. В цитираната разпоредба законодателят, освен че не е поставил изискване към вида на наложените обезпечителни мерки, не ги е разграничил и във връзка с момента на налагане – дали са наложени преди образуването на изпълнително дело или след това. Поради което запови на длъжника, като вид обезпечителна мярка, също осъществява хипотезата на разглежданата правна норма.

Правилни са изводите на решаващия орган, че за съответните публични задължения не е изтекъл и абсолютният 10-годишен давностен срок, с оглед на § 29, т.1 от ПЗР на Закона за мерките и

действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на НС от 13.03.2020 г.

С оглед на горното съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила, а жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

Следва да се отбележи, че въпреки правния резултат по настоящото дело, за жалбоподателя е налице правната възможност отново да подаде заявление до съответния публичен изпълнител по реда на чл.173 от ДОПК, след зтичане на давностните срокове за съответните задължения.

При този изход на делото и предвид направеното искане за присъждане на разноси от ответната страна, съдът следва да присъди такива.Производството по чл.268 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Според последната разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лева. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание на чл. 268 от ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Фин Инвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПИ-30/ 01.02.2024 г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е потвърдено разпореждане с изх. № С240022-137-0000175/12.01.2024г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], с което е отказано погасяването по давност на публични задължения по ИД № 22140003357/2014 г.

ОСЪЖДА „Фин Инвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК],сътс седалище и адрес на управление: [населено място], [улица],вх.В, ап.17,да заплати на ТД на НАП – [населено място] сумата в размер на 100.00 лв./ сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 268, ал.2 от ДОПК.

СЪДИЯ

: